

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobce: **M. J.**, zastoupen Mgr. Danielem Bartošem, advokátem se sídlem Bílinská 1, Ústí nad Labem, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě žalobce pro zmatečnost spojené s návrhem na zrušení usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2018, č. j. 9 Afs 395/2018 - 12,

t a k t o :

I. Žaloba se odmítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o žalobě.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyššímu správnímu soudu bylo doručeno podání označené jako žaloba pro zmatečnost a návrh na zrušení usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 12. 2018, č. j. 9 Afs 395/2018 - 12, jímž byla odmítnuta jeho kasační stížnost. Žaloba byla odůvodněna tím, že žalobce z vážných zdravotních důvodů (virová oční infekce) bez vlastní viny zmeškal lhůtu k doplnění kasační stížnosti, kterou podal ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 9 Afs 395/2018. Tyto důvody byly osvědčeny kopiemi lékařských zpráv. Korespondence ve věci 9 Afs 395/2018 mu byla zasílána do jeho datové schránky a byla doručena, včetně výzev k doplnění kasační stížnosti, fikcí.

[2] Státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví (čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod). Ve správním soudnictví neexistuje žaloba pro zmatečnost či jiný obdobný procesní prostředek, jenž by umožňoval dodatečné zrušení pravomocného rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o odmítnutí kasační stížnosti. Takový prostředek nápravy není k dispozici ani pro situace, kdy podmínka řízení mohla být zajištěna včasným jednáním účastníka, avšak nestalo se tak kvůli okolnostem stojícím mimo jeho vůli či zavinění. Úzká výjimka týkající se obnovy řízení na žalobce zjevně nedopadá – § 114 odst. 2 s. ř. s. totiž bez ohledu na obsahovou podstatu věci zapovídá obnovu řízení proti rozhodnutí o kasační stížnosti.

[3] To, jaké prostředky nápravy jsou jednotlivcům v rámci obecného soudnictví k dispozici, je v mezích ústavního pořádku a mezinárodních závazků České republiky věcí politického rozhodnutí zákonodárce. Není patrné, že by případ žalobce ukazoval ústavní deficity platné zákonné úpravy, neboť není ústavní povinností státu zajistit nápravu jakýchkoli tvrdostí, jež dopadnou na jednotlivce v důsledku jeho osobní situace. Stát má vytvořit jednotlivci přiměřený prostor pro hájení jeho práv (například stanovením přiměřených lhůt k plnění procesních povinností), avšak je na jednotlivci, aby se sám postaral o to, že pro případ nemoci či jiné podobné situace za něho bude jednat jiná osoba (příbuzný, soused apod.). Žalobce jistě mohl při patřičné obezřetnosti i za vážného poškození svého zraku nechat jinou osobu v přiměřených intervalech kontrolovat svoji datovou schránku a pověřit ji, aby reagovala na došlou poštu. Již na první pohled je tedy zřejmé, že ve věci žalobce nevedly k odmítnutí kasační stížnosti ústavní deficity platného „jednoduchého“ práva, nýbrž nedostatečná obezřetnost samotného žalobce.

[4] S ohledem na to Nejvyšší správní soud bez pochyb o tom, že by tak bylo protiústavně zasaženo do práv žalobce, odmítl jeho žalobu podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. jako návrh podle tohoto zákona nepřipustný, neboť jej nelze podřadit pod žádný z procesních prostředků ochrany práv jednotlivce v řízení před správními soudy, jež jsou taxativně vymezeny v soudním řádu správním či v jiných zákonech.

[5] Ve věci nepřipadalo v úvahu ani postoupení žaloby některému z krajských soudů nebo správnímu orgánu, protože zjevně ani tyto orgány nemají pravomoc se jí zabývat.

[6] O náhradě nákladů řízení o žalobě rozhodl Nejvyšší správní soud za použití § 60 odst. 3 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť žaloba byla odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 9. dubna 2019

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu